

INGEZONDEN.

VERSTREKKING VACCINE.

Aan de geneeskundigen wordt medegedeeld, dat door de koepokinrichtingen wederom de dermovaccine zal worden verstrekt.

De hoofdinspecteur van de volksgezondheid,

TERBURGH.

HET VACCINATIE-RAPPORT VAN 1902.

Gaarne zou ik de aandacht willen vestigen op een rapport van 1902 der commissie, benoemd om een onderzoek in te stellen onder de Nederlandsche geneeskundigen, naar mogelijke schadelijke gevolgen der vaccinatie.

Dit rapport kan na een kwart eeuw weer van belang zijn. De commissie bestond toen uit: B. J. STOKVIS, voorzitter, S. R. HERMANIDES (Geldermalsen) J. IDSINGA, L. TH. VAN KLEEF, C. DEKKER (rapporteur).

Voor hen, die geen gelegenheid hebben bedoeld rapport in het *Ned. Tijdschrift v. Gen.* 1902, I, bldz. 1361 na te slaan, wil ik mededeelen, dat aan iederen geneeskundige een gefrankeerde briefkaart werd gezonden, met slechts deze vraag: „Zijn in uw practijk schadelijke gevolgen der vaccinatie waargenomen?” een vraag, die men met „ja” of neen” kon beantwoorden. Zij, die een bevestigend antwoord gaven, werden uitgenoodigd nadere inlichtingen omtrent de door hen waargenomen schadelijke gevolgen te geven.

Er kwamen 2057 antwoorden binnen (ongeveer 90 pCt.); 1938 antwoordden ontkennende, 67 bevestigend, 52 kwamen als onbestelbaar terug.

Deze 67 antwoorden werden nu nader onderzocht.

De opgegeven schadelijke gevolgen werden verdeeld in:

- A. Huidaandoeningen.
- B. Erysipelas.
- C. Absces en phlegmone.
- D. Syphilis.
- E. Meningitis.
- F. Septische infectie, pyaemie.

De commissie schrijft:

„Tegenover het in de laatste 20 jaar verrichtte aantal inentingén, die matig „berekend $2\frac{1}{2}$ millioen bedragen, staan dus in die periode slechts 6 sterfgevallen, „dus een verhouding van 1 : 416666”.

De commissie komt tot het resultaat, dat de schadelijke gevolgen der vaccinatie uiterst gering zijn en spoort vooral aan, alle voorzorgen in acht te nemen, die de moderne heelkunde bij het aanbrengen van opzettelijke verwondingen in practijk brengt. Wat ons op het oogenblik het meest belang inboezemt is rubriek E, die ik uit het rapport letterlijk overneem:

No. LIV. J. de J., geboren 1985, gevaccineerd 4 April 1900. Vroeger steeds gezond, moeder gezond, vader lijdende aan tuberculosis pulmonum. Verloop der pustels zeer chronisch, in de 2de week flinke reactie met koorts. Daarna blijft patiënt lastig, vermagert en heeft af en toe koorts, gaat er lijdende uitzien.

Gaandeweg meer humeurig en onaangenaam.

In Juni geneeskundige hulp ingeroepen. Er bestaat duidelijk beginnende meningitis tuberculosa, met langzaam verloop, dood na 3 weken; geen sectie.

No. LV. Kind van $2\frac{1}{2}$ jaar, jongste van 5 kinderen; de 4 anderen gezond. Drie en een halve maand vóór den dood ingeënt, is van toen af niet meer gezond geweest; voorloopers van meningitis, humeurigheid, bleke kleur, dood.

Over deze twee gevallen merkt nu de commissie het volgende op:

ad E. Deze beide waarnemingen als gevolg der vaccinatie op te vatten is volgens het oordeel der commissie onjuist. Waar honderd duizenden kinderen werden ingeënt en eveneens honderden aan tuberculeuse meningitis stierven, daar behoeft het geen verwondering te baren, dat een enkelen keer vaccinatie en meningitis